

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 36Cb/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6120289357.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: CityRent, s.r.o., so sídlom Ľubochnianska 4, 831 04 Bratislava-mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 713 477, zast. JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie 231,40 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi

sumu 171,40 eur,
úrok z omeškania 5 % p.a. zo sumy 171,40 eur od 25.05.2018 až do zaplatenia,

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 48,14 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 25 Up 824/2020 domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 231,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. z predmetnej istiny od 25.05.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.04.2018 mal právny predchodca žalobcu dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EČV: P.. Nakoľko motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu bolo nepojazdné, uzavrel právny predchodca žalobcu ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom dňa 13.04.2018 zmluvu označenú ako „Zmluva o prenájme motorových vozidiel“ (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca prenechal právnenmu predchodcovi žalobcu motorové vozidlo zn. BMW (ďalej len „náhradné vozidlo“) do dočasného užívania a právny predchodca žalobcu sa zaviazal zaplatiť nájom vo výške 50 eur bez DPH za každý deň prenájmu náhradného vozidla. Dňa 26.04.2018 vystavil žalobca právnenmu predchodcovi faktúru č. 1-180036 na sumu 780 eur s dátumom splatnosti dňa 15.05.2018 za užívanie náhradného vozidla. Listom zo dňa 11.05.2018 označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“ (ďalej len „oznámenie“) bolo žalobcovi žalovaným oznámené, že žalovaný dňa 09.05.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom uviedol dôvody nepriznania náhrady škody v požadovanej výške. Na základe tohto oznámenia bola žalobcovi zaplatená

suma vo výške 548,60 eur. Žalobcovi nebola zaplatená zvyšná časť dlžnej sumy z faktúry vo výške 231,40 eur. Právny predchodca žalobcu si náhradné vozidlo požičal iba na nevyhnutné obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise a nemohol ho užívať v dôsledku spôsobenej škody. Vozidlo, ktoré mu bolo zapožičané bolo z takej istej kategórie ako jeho motorové vozidlo. Žalobca vyzval výzvou zo dňa 17.04.2020 žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Do dnešného dňa však k úhrade ani časti zvyšnej dlžnej sumy zo strany žalovaného nedošlo. Celková dlžná suma, ktorú žalovaný do dnešného dňa žalobcovi neuhradil predstavuje sumu 231,40 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.04.2020 došlo k postúpeniu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom z právneho predchodcu žalobcu R.. R. P. ako postupcu na žalobcu ako postupníka, čím sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaný v tejto veci. Z vyššie uvedených skutočností je zjavné, že žalobcovi v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“) vznikol nárok na zaplatenie nároku na náhradu škody. Nakoľko je žalovaný v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy, žalobca má preto v súlade s § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania v sadzbe 5 % z príslušnej sumy od 25.05.2018 do zaplatenia.

2. Súd vydal dňa 18.05.2020 platobný rozkaz v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil nasledovne. Nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované § 132 ods. 1, ods. 2 CSP. V tomto smere máme za to, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 CSP, postačujúce. Žalobca napríklad nevymedzil ani právny titul na základe ktorého by mal žalovaný plniť. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Zo skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na uvedené, ako aj na § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu, ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa nášho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Ide o právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatný. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa odvolal na odôvodnenie v oznámení o poistnom plnení, v zmysle ktorého bol žalovaným priznaný denný nájom vo výške 52 eur s DPH, a to v rozsahu 12 dní s ohľadom na rozsah vykonaných opráv na motorovom vozidle a ukončenie opravy motorového vozidla podľa faktúry č. 1333003979 vystavenej PORSCHE Bratislava s. r. o. Pri plnení žalovaný zohľadnil aj technické zhodnotenie vozidla počas doby jeho nepoužívania. Z oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Ďalej namietal aj úroky z omeškania s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3 Cdo 145/2017.

3. Vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovaného žalobca navrhol v predmetnom konaní pokračovať podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní v rozhodnom znení na príslušnom súde na prejednanie v zmysle príslušných ustanovení CSP. Žalobca poprel tvrdenie ohľadom údajnej absencie zákonných náležitostí žalobného návrhu. Návrh žalobcu bol podaný v súlade s § 4 zákona o upomínacom konaní. Dôsledkom splnenia všetkých zákonných náležitostí žalobného návrhu je skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica žalobný návrh žalobcu neodmietol, ale vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca riadne opísal rozhodujúce skutočnosti zakladajúce vznik nároku žalobcu, ktorého dôvodnosť bol navyše preukázaný priloženými dôkazmi. Postúpením pohľadávky dochádza ku zmene jedného zo subjektov záväzkového vzťahu, a to konkrétne ku zmene subjektu veriteľa. Voči dlžníkovi, tj. žalovanému, je postúpenie právne účinné až dorúčením oznámenia postupcu o tom, že ku postúpeniu došlo. Realizáciou oznámenia o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi zo strany postupcu berie na seba postupca riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, splní dlžník svoj záväzok tretej osobe - postupníkovi označenému v oznámení o postúpení pohľadávky. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku, než ku zmene v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva o postúpení pohľadávok bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Oznámenie postupcu dlžníkovi o tom, že došlo ku postúpeniu pohľadávky je skutočnosťou, na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal platnosť a existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky. Dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky postupník (Fekete, I: Občiansky zákonník, 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. str. 1509, rozsudok NS ČR sp.zn. 32 Cdo 4511/2009 z 15.12.2011, 3 R 119/2003 - Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk). Žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu (poškodený z dopravnej nehody) zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 12.04.2018, z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 780 eur. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom náhradného vozidla (právnym predchodca žalobcu/postupca) a žalobcom ako prenajímateľom náhradného vozidla (postupník). Právny predchodca nepostúpil svoje záväzky na žalobcu, aj keď postupníkom bol v danom prípade prenajímateľ náhradného motorového vozidla. Poškodený ako veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi riadne na žalobcu, a to v súlade s § 524 a nasl. OZ, čím je zmluva o postúpení pohľadávky platným právnym úkonom. Predmet zmluvy je v zmluve o postúpení pohľadávky presne špecifikovaný, čo do výšky a dôvodu vzniku a zároveň je v predmetnej zmluve vyjadrená vôľa zmluvných strán postúpiť uvedenú pohľadávku. V predmetnej veci je nesporné, že právny predchodca žalobcu bol poškodeným subjektom z dopravnej nehody zo dňa 12.04.2018. Nakoľko vinník dopravnej nehody mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným, žalovaný bol povinný namiesto vinníka dopravnej nehody plniť poškodenému nároky na náhradu škody, vzniknutej poškodením motorového vozidla. Keďže poistná udalosť nastala dňa 12.04.2018, právnenému predchodcovi žalobcu ako poškodenému vznikol voči poisťovni vinníka dopravnej nehody, tj. žalovanému nárok na plnenie. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku, vzniknutú z titulu náhrady škody, tj. náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla, čím je aktívna vecná legitimácia žalobcu v predmetnom konaní plne odôvodnená. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob 85/2019 zo dňa 29.11.2019, ktorý rozhodoval v obdobnej veci a prijal jednoznačný záver, že: „Nárok na náhradu škody, resp. poistného plnenia, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy. Nárok na plnenie vznikol, keď nastala poistná udalosť a nie je podmienený inou skutočnosťou“. Ďalej žalobca upozornil na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27 Co 14/2020 zo dňa 28.04.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob 85/2019 zo dňa 29.11.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob 166/2019 zo dňa 30.01.2020. Žalobca dňa 26.04.2018 vystavil právnenému predchodcovi žalobcu faktúru č. 1-180036 na sumu 780 eur za prenájom náhradného motorového vozidla, tj. BMW 318i, EČV:P. za obdobie od 13.04.2018 do 25.04.2018. Cena nájmu za 1 deň bola vo výške 50 eur bez DPH, celkovo za 13 dní, za ktoré právny predchodca žalobcu užíval náhradné motorové vozidlo, predstavoval prenájom vo výške 780 eur s DPH (50 x 13 + 20 %). Žalobca popiera tvrdenie žalovaného, že suma vo výške 50 eur bez DPH/1 deň je ako sadzba nájomného neprimeraná vzhľadom na Bratislavský kraj. Skutočnosť, že žalovaný akceptoval škodu súvisiacu s vynaloženými nákladmi za prenájom náhradného motorového vozidla je napokon zrejmé aj z toho,

že žalovaný čiastočné poistné plnenie vo výške 548,60 eur poukázal na účet žalobcu. Žalobca sa v danom konaní domáha preto zaplata neoprávnene krátenej čiastky v zmysle vystavenej faktúry vo výške 231,40 eur. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobca zároveň týmto predkladá do konania preberací a odovzdávací protokol náhradného motorového vozidla, ktorým preukazuje odovzdanie/prijatie vozidla do/z dispozície právneho predchodcu žalobcu. Žalobca má za to, že skutočnou škodou je aj škoda, ktorá spočíva vo vynaložení nákladov na požičanie si novej veci, vzhľadom na to, že vec vo vlastníctve poškodeného bola vplyvom dopravnej nehody zničená. Žalobca svoje tvrdenie zakladá na základe nižšie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 97/2018 zo dňa 19.03.2019. Metódu prieskumu trhu žalobca nepovažuje za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla s čím sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave, ktorý pod sp. zn. 2 Cob 134/2014 v Bratislave dňa 05.05.2015 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 27 Cb 68/2012 a konštatoval, že z ničoho nevyplýva povinnosť poškodeného zisťovať najlacnejšie ceny požičovného“. Požadovaný úrok z omeškania je zákonný a žalobca ho odôvodňuje v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalovaný si nesplnil svoju povinnosť a výšku škody neoprávnene krátil, žalobca sa domáha zaplata úroku z omeškania od 25.05.2018, tj. 16 - ty deň po ukončení šetrenia poistnej udalosti do zaplata. Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 11.05.2018 bolo oznámené, že dňa 09.05.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti, tj. žalovaný bol povinný do 24.05.2018 uhradiť právnomu predchodcovi žalobcu vzniknutú škodu.

4. Predmetná vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 27.08.2020. Súd uznesením zo dňa 15.03.2021 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k predmetnej replike žalobcu s tým, že ho poučil o povinnosti uplatniť prostriedky procesného útoku a obrany včas, inak na ne nemusí prihliadnuť. Žalovaný sa nevyjadril, a preto súd nariadil pojednávanie na deň 14.10.2022.

5. Strany na pojednávaní dňa 14.10.2022 zopakovali rozhodné argumenty vzťahujúce sa k predmetnej veci a odkázali na svoje predchádzajúce stanoviská a prednesy. Žalovaný rozporoval predložený cenník autoservisu, a to dobu platnosti cenníka, ktorá sa nekryje s požičaním vozidla, ako aj kategorizáciu vozidiel, keďže požičané motorové vozidlo bolo zn. BMW, zatiaľ čo poškodené vozidlo zn. Volkswagen patrí do nižšej strednej triedy. Žalovaný namietal aj región, na ktorý sa cenník vzťahuje. Zároveň upozornil na to, že oprava poškodeného vozidla bola ukončená už 24.04.2018, z čoho je zrejme, že účelná je doba opravy len 12 dní. Ďalej žalovaný namietal nepreukázanie účelnosti a nutnosti motorového vozidla. Žalobca vo vzťahu ku kategorizácii vozidiel predložil článok z wikipédie, ktorým rozporoval tvrdenie žalovaného. Zároveň k nutnosti a účelnosti používania motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu ako fyzickej osoby uviedol, že poškodená používala motorové vozidlo, a to aj denne ako dopravu do zamestnania, ako aj na bežnú potrebu.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými v spise a ustálil nasledovný skutkový stav.

7. Zo zmluvy o nájme č. 201703008 zo dňa 13.04.2018 uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a R.. R. P., ako nájomcom, vyplýva, že predmetom nájmu bolo motorové vozidlo špecifikované v Preberacom protokole, v dobe od 18.04.2018 do 18.05.2018 s denným nájomným podľa platného cenníka prenajímateľa.

8. Z preberacieho a odovzdávacieho protokolu číslo 201703008 súd zistil, že zapožičané motorové vozidlo značky BMW 318/M1, EČV: P. bolo odovzdané dňa 13.04.2018 a vrátené dňa 25.04.2018, v Bratislave, s dennou sadzbou za prenájom vozidla vo výške 50 eur bez DPH s poplatkom za pristavenie vozidla 10 eur bez DPH a poplatkom za pristavenie vozidla mimo pracovnú dobu 25 eur bez DPH.

9. Z faktúry žalobcu ako prenajímateľa č. 1-180036, splatnou dňa 15.05.2018, vyplýva suma za prenájom náhradného vozidla v období od 13.04.2018 do 25.04.2018, za cenu denného nájmu 50 eur bez DPH, celková suma 780 eur s DPH.

10. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.05.2018 vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 09.05.2018, pričom poukázal sumu 548,60 eur na účet žalobcu. Likvidátor žalovaného sa k osobitostiam likvidácie vyjadril tak, že zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia opravy poškodeného vozidla, t.j. 12 dní. Neprimerane účtovaná sadzba denného nájmu upravená

na 52 eur s DPH. Zmena technickej hodnoty vozidla-predpokladané zníženie THV za predpokladu jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie náhradného vozidla.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 16.04.2020 vyplýva, že poškodený ako postupca postúpil podľa § 524 ods. 1 OZ na žalobcu peňažnú pohľadávku voči žalovanému týkajúcu sa náhrady účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla vo vyplývajúcu z titulu nároku na náhradu škody z povinne zmluvne poisteného zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného na základe vystavenej faktúry č. 1-180036 zo dňa 26.04.2018 na sumu 780 eur za odplatu, ktorá je určená podľa čl. III tejto zmluvy.

12. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s ďalšími dôkazmi predloženými v konaní, ako napr. so správou o dopravnej nehode, so zmluvou o prenájme motorových vozidiel, s faktúrou č. 1-180036, s predžalobnou výzvou, s preberacím protokolom zo dňa 13.04.2018, s odovzdávacím protokolom zo dňa 25.04.2018, s cenníkom služieb autoservisu RentPoint, s článkom z wikipédie, ako aj ústnymi a písomnými prejavmi strán konania.

13. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

14. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Podľa § 153 ods. 1 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa odseku 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

16. Podľa § 153 ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

19. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

20. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

23. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

25. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v rozhodnom znení (ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

26. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

27. Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

28. Podľa § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

29. Podľa § 524 OZ ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 525 OZ ods. 1 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

31. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

32. Žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, keďže v čase opravy poškodeného motorového vozidla značky Volkswagen Passat, EČV:P., mu vznikli náklady za prenájom náhradného motorového vozidla v období od 13.04.2018 do 25.04.2018 v celkovej sume 780 eur s DPH.

33. V konaní nebolo sporné, že dopravná nehoda sa stala dňa 12.04.2018 v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Sporným nebola ani tá skutočnosť, že v nadväznosti na vykonanie opravy poškodeného motorového vozidla značky Volkswagen Passat, EČV:P. poškodený uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 201703008, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej Marcelle Bubeníkovej, motorové vozidlo značky BMW 318i, EČV:P. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 1-180036, splatnú dňa 15.05.2018, na sumu 780 eur s DPH, predmetom ktorej bol nájom náhradného vozidla v rozsahu 13 dní. Cena prenájmu náhradného vozidla za jeden deň bola vo výške 50 eur bez DPH (60 eur s DPH). Žalovaný listom zo dňa 15.05.2018 oznámil žalobcovi, že dňa 09.05.2018 ukončil šetrenie škodovej udalosti. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom motorového vozidla sumu 548,60 eur za 13 dní prenájmu náhradného vozidla a účtovanou sadzbou 50 eur bez DPH denného nájomného. Poškodený uzavrel so žalobcom dňa 16.04.2020 zmluvu o postúpení pohľadávky, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce zo škodovej udalosti, z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

34. Spornou bola v konaní pasívna vecná legitímácia, ktorú žalovaný namietal v tej súvislosti, že predmetný nárok nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Žalovaný rozporoval aktívnu vecnú legitímáciu v súvislosti s postúpením pohľadávky poškodeného na žalobcu. Právnu argumentáciu doplnil aj námietkou nemožnosti uplatňovania úrokov z omeškania v prípade skončenia šetrenia poistnej udalosti včas s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Žalovaný namietal neprimeranosť dĺžky opravy v rozsahu 13 dní, keď uznal len 12 dní s ohľadom na ukončenie opravy už dňa 24.04.2018, ako aj výšku primeraného denného nájomného vo výške 60 eur s DPH, keď uznal len sumu 52 eur s DPH. Žalovaný namietal predpokladané zníženie technickej hodnoty vozidla za predpokladu jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie

náhradného vozidla. Žalovaný namietal aj predložený cenník a zapožičanie vozidla v inej kategorizácii vozidiel, ako bolo vozidlo poškodené vozidlo, ako aj nesplnenie náležitostí žaloby v zmysle § 132 CSP.

35. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

36. Žalovaný v tomto smere namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu postúpenej pohľadávky, ktorá v čase postúpenia neexistovala. Súd v tomto smere dáva do pozornosti rozhodnutie týkajúce sa vzájomného započítania pohľadávok v rámci zmluvy o postúpení pohľadávok a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017, v odôvodnení ktorom sa uvádza, že „v rámci biznis modelu podnikateľskej činnosti žalobcu prišlo k situácii, kedy žalobca vystavil faktúru za prenájom vozidla pre poškodeného, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorá má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo kvázi k forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu (čo zakladá aj aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní)“. Odvolací súd v citovanom rozhodnutí uvádza, že „úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný.“ S ohľadom na právny záver vyslovený v rozhodnutí krajského súdu, s ktorým sa súd v plnom rozsahu stotožnil, je potrebné zdôrazniť, že rovnako tak v danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky, z čoho súd odvodzuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom konaní ako aj k dojednaniu odplaty v zmysle čl. III. Okrem toho súd upozorňuje na tú skutočnosť, že strany si osobitným ustanovením dojednali odplatu za postúpenie pohľadávky, nie záväzku, čo vyplýva aj zo špecifikácie pohľadávky uvedenej v čl. II zmluvy o postúpení pohľadávky. Vzniku práva žalobcu je odvodený z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v čl. I bod 6, kde si zmluvné strany dohodli postúpenie pohľadávky špecifikovanej v čl. II tejto zmluvy z postupcu na postupníka a povinnosť postupníka zaplatiť postupcovi za postúpenie pohľadávky odplatu podľa čl. III tejto zmluvy, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére. Spôsob vyrovnania záväzku právneho predchodcu žalobcu spoločnosti prenajímateľa motorového vozidla nespôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom a postupníkom.

37. K pasívnej vecnej legitímácii a námietke právneho posúdenia, resp. absencie zákonných ustanovení o aké žalobca svoj nárok v žalobe opiera, súd konštatuje, že právne posúdenie je vecou súdu. Žalovaný je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, čo v konaní nebolo sporné. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP, pričom na predmetný nárok žalobcu na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa vzťahuje § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. S ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to že ide o prevádzateľa sa na zmluvné poistenie vzťahuje objektívna zodpovednosť podľa § 427 OZ. Na zmluvné poistenie sa môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná

jeho pasívna vecná legitímácia. Okrem toho, súd zdôrazňuje, že žalobca na predmetné ustanovenie upozornil už v podanej žalobe.

38. K náležitostiam predmetnej žaloby a žalovaným namietanej existencie opisu rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. apríla 2008, sp. zn. 3 Obo 77/2007 <aspi://module='JUD'&link='JUD37410SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, z ktorého je zrejmé, že judikatúra za „rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke.“ V tomto smere súd upozorňuje na príliš formalistický výklad žalovaného týkajúceho sa ustanovenia § 132 CSP, ak predmet žaloby tak, ako bol vymedzený, teda nárokom žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny s príslušenstvom z titulu povinne zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu povinne zmluvne poisteným u žalovaného a spôsobeného škodovou udalosťou dňa 12.04.2018, s popisom žalobcovho nároku, ako aj oznámením žalovaného zo dňa 15.05.2018 z poistnej udalosti č. 9527364557, čo súd považuje za nedostatočné. Cieľom a zmyslom predmetného ustanovenia nie je, aby strany v podanej žalobe, ale aj v ďalších svojich písomných stanoviskách, či ústnych prednesoch obširne a detailne vymedzili skutkový a právny stav. Potrebným je vystihnúť podstatu predmetného sporu (týka sa to aj iných právnych a skutkových argumentov, alebo inak povedané kvantita neznamená kvalitu), čo nie je podmienené rozpisom detailných skutkových okolností, ktoré pre posúdenie sporu ani nie sú rozhodujúce, obzvlášť, ak tieto medzi stranami konania nie sú sporné. S ohľadom na uvedené a na posúdenie jednotlivých náležitostí predmetnej žaloby, súd dospel k záveru, potvrdiac názor žalobcu, že zákonom požadované náležitosti žaloby uvedené v § 132 CSP boli splnené. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že žalobca označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení práve v žalobe. Neuvedenie samotného priebehu škodovej udalosti, mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla v žiadnom prípade nie je vadou žaloby, ktorá by zakladala jej nepreskúmateľnosť. Navyše v predmetnej veci tieto skutočnosti ani sporné neboli.

39. K otázke účelnosti a nutnosti predmetných nákladov je treba uviesť, že v konaní bolo nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil klient žalovaného. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si vypožičať náhradné vozidlo (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 134/2014 <<http://merit.slv.cz/2Cob/134/2014>>). Úhrada za nájom náhradného vozidla bola dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou auta bol poškodený nútený požičať si iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla priamo škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014 <<http://merit.slv.cz/3Cob/189/2014>>). Potrebu využívať náhradne vozidlo tak ako poškodené vozidlo, ktoré práve v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať, a to na osobnú potrebu a na cestu do zamestnania, odôvodňuje nevyhnutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil, uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnenému predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. Práve do stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zavinil klient žalovaného, nemožno nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťoval aj alternatívy iného charakteru, t.j. pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla by tento stav (ne)mohol riešiť alternatívami inými, než zapožičaním náhradného

motorového vozidla, napríklad používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by poškodený bol neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok.

40. Z nájomnej zmluvy, ako aj protokolu o odovzdaní náhradného vozidla je zrejmé, že počet dní prenájmu trval 13 dní, t.j. od 13.04.2018 do 25.04.2018, pričom cena za deň bola dohodnutá na 60 eur s DPH (50 eur bez DPH). K vráteniu vozidla došlo dňa 25.04.2018, ako vyplýva z protokolu.

41. Súd vzhľadom na sporné tvrdenia, skúmal dobu zapožičania predmetného vozidla od 13.04.2018, odkedy bolo vozidlo nepojazdné do 25.04.2018, keď právny predchodca žalobcu predmetné motorové vozidlo vrátil, najmä s ohľadom na tú námietku, že oprava motorového vozidla bola ukončená už dňa 24.04.2018 (sporné nebolo, aj keď faktúra servisu v spise doložená nebola). Poškodený si môže svoj nárok v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP uplatniť iba za nevyhnutné obdobie, t.j. za obdobie, kedy bolo jeho vlastné motorové vozidlo v oprave, pričom náhradné vozidlo používal za tým istým účelom ako svoje vlastné vozidlo, pričom v takom prípade ide o účelne vynaložené náklady. Súd vzhľadom na sporné tvrdenia po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že účelnou dobou nájmu náhradného motorového vozidla, za ktorú má žalobca nárok na náhradu škody, je obdobie nájmu od 13.04.2018 do 24.04.2018, teda celkovo v počte 12 dní. Z uvedeného je zrejmé, že súd nepovažoval za účelnú dobu prenájmu náhradného motorového vozidla za posledný deň 25.04.2018, kedy poškodený náhradné motorové vozidlo žalobcovi odovzdal, keďže mal vlastné motorové vozidlo k dispozícii už dňa 24.04.2018, kedy bola ukončená jeho oprava a okolnosť, pre ktorú vozidlo nemohol odovzdať už v tento deň nijakým spôsobom žalobca neodôvodnil. V tejto prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (viď bod 56 odôvodnenia rozsudku).

42. Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému. Rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. S ohľadom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaný, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Samotná výška opravy, teda sumu 60 eur s DPH za 1 deň prenájmu náhradného vozidla bola žalovaným namietaná ako neprimeraná, v tomto smere uznal len sumu 52 eur s DPH. Žalobca k uvedenému v konaní predložil cenník autopožičovne RentPoint pôsobiacej v bratislavskom kraji (námietka žalovaného je v tomto smere nedôvodná, že nebol zrejмый región, pre ktorý sa dané ceny zapožičania vzťahovali), z ktorého vyplývala cena zapožičania vozidiel od 79 eur po 81 eur bez DPH v strednej triede a v sume 57 eur bez DPH až 62 eur bez DPH v nižšej strednej triede. Žalovaný v tomto smere namietal, že predmetný cenník je platný až od 01.10.2019, zatiaľ čo poškodená si zapožičala vozidlo v období apríla 2018. Z predmetných cien vyplýva, že aj v nižšej strednej triede sú ceny požičovného v danom regióne podstatne vyššie, aj keď zjavne ide o neskoršie obdobie. Súd však v tejto súvislosti pripomína, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (bližšie pozri na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27 Cb 39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2 Cob 134/2014). V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 97/2018 zo dňa 19.03.2019, vyplýva nasledovné: „Podľa ustálenej judikatúry skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenie veci. Poškodený si prenajal auto len na dobu trvania opravy, čím naplnil podmienku nutnosti a účelnosti. Metódu prieskumu trhu žalobca nepovažuje za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla s čím sa stotožnil aj Krajský

súd v Bratislave, ktorý pod sp. zn. 2 Cob 134/2014 v Bratislave dňa 05.05.2015 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 27 Cb 68/2012 a konštatoval, že z ničoho nevyplýva povinnosť poškodeného zisťovať najlacnejšie ceny požičovného“. Súd sa s týmito právnym názorom stotožnil, pričom aj s ohľadom na doložený cenník (i keď nie aktuálny v rozhodnom čase) a daný región, cenu určená cenníkom žalobcu, ktorý prenajímal poškodené náhradné motorové vozidlo, súd nepovažuje za zjavne neprimeranú (rozdiel len 8 eur s DPH oproti uznanej dennej sadzbe nájomného žalovaným). Vo vzťahu ku kategorizácii vozidiel a námietke žalovaného, že poškodená si mala prenajať motorové vozidlo BMW vo vyššej triede ako poškodené vozidlo, súd dáva do pozornosti článok z wikipédie predložený žalobcom, a to že obe motorové vozidlá sa radia do strednej triedy automobilov, a preto súd nepovažuje za adekvátne, ak by žalovaný (ktorý okrem iného uvedenú skutočnosť nepovažoval za dôvod, pre ktorý neuhradil nárok na náhradu škody v požadovanej sume) požadoval od poškodeného, aby na trhu prenajímateľov hľadal takú spoločnosť, ktorá mu poskytne takú istú značku motorového vozidla, ako bola poškodená.

43. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa zníženia náhrady škody, ktorá má predstavovať výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles jeho všeobecnej hodnoty, ku ktorej došlo používaním, žalovaný dôvodnosť tejto námietky v konaní nepreukázal. Tvrdenia ohľadom výšky týchto nákladov či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku jeho nepoužívania, nevyplýva zo žiadnych vykonaných dôkazov. Vo vzťahu k tomuto odpočtu zo strany žalovaného absentuje skutkové či právne odôvodnenie takéhoto postupu. Žalovaný v tomto smere tvrdil, že nejde o amortizáciu, pričom z vyjadrenia likvidátora v oznámení, že časť náhrady škody žalovaný nepriznal z dôvodu zmeny technickej hodnoty vozidla-predpokladané zníženie THV poškodeného vozidla za dobu používania náhradného vozidla. Závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Obdo 48/2012 z 28.03.2013, ktorý sa zaoberal amortizáciou náhradných dielov, je možné aplikovať aj na predmetnú argumentáciu žalovaného najmä v tom smere, že „žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému - žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona“. Z uvedeného vyplýva, že ak by sa žalobcovi, resp. poškodenej v plnej miere nekompenzovali škody v celom rozsahu v dôsledku účelne vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla, došlo by k porušeniu práva riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyše, predpoklad žalovaného o akú sumu malo dôjsť k zníženiu technickej hodnoty vozidla za v prípade jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie vozidla, je len v rovine domnienok, ktorým nie je možné priznať právnu relevanciu.

44. Na základe úpravy § 442 ods. 1 OZ (pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení) a v spojení s úpravou vyplývajúcou zo špeciálneho právneho predpisu zákona o PZP, a to § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, súd žalobe v časti istiny 171,40 eur vyhovel ako skutkovo a právne dôvodnej a priznal žalobcovi náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov spojených s prenájmom náhradného motorového vozidla.

45. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom

na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

48. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

49. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

50. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Základná úroková sadzba ECB v období od 16.03.2016 do 26.07.2022 bola vo výške 0,00 %.

52. Okrem iného sa žalobca domáhal aj úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z istiny 231,40 eur od 25.05.2018, teda v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.05.2018 vyplýva, že žalovaný poukázal žalobcovi sumu 548,60 eur a dňa 09.05.2018 ukončil šetrenie škodovej udalosti. Náhrada škody, ktorú mal žalovaný vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostal s jej plnením do omeškania žalobca si uplatnil príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej zákonom stanovenej lehoty splatnosti, teda po skončení šetrenia škodovej udalosti, dňom 25.05.2018. Od tohto dátumu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie príslušenstva priznanej pohľadávky vo výške 171,40 eur, keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškani. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením v príslušnej základnej úrokovej sadzbe, teda vo výške 5 % denne, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

53. K námietke žalovaného týkajúcej sa úrokov z omeškania v nadväznosti na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 145/2017, poukazuje súd na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 zo dňa 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 zo dňa 28. októbra 2021 zhodne skonštatoval, že výklad § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP prijatý všeobecnými súdmi v zrušovaných rozhodnutiach vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody a dostáva sa tak do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy. Súdny zároveň neaplikovali eurokonformný výklad v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie), keď všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať únieové právo (rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie C-106/77 vo veci Simmenthal). V odôvodnení uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 poukazuje na citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci.

54. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené poukazuje na citované zákonné § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktoré upravuje povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a to jednak po doručení mu právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, alebo do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona o PZP nemožno vyvodit', že sankcia v prípade omeškania s poskytnutím poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP, v spojení s § 517 ods. 2 OZ je viazaná na nespĺnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP. Zákonná povinnosť

zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, vyplývajúca z § 517 ods. 2 OZ vzniká pri omeškaní s plnením, a nie je podmienená ďalším zákonným ustanovením. Preto, ak poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, a to bez ohľadu na to, či porušil, alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z § 11 ods. 6 zákona o PZP, vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.

55. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvom výroku enunuciátu rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

56. Súd žalobu v časti požadovanej istiny vo výške 60 eur a úroku z omeškania 5 % zo sumy 60 eur od 25.05.2018 až do zaplatenia, zamietol. Z vyššie uvedených dôvodov (bod 41 odôvodnenia) je zrejmé, že súd žalobcovi nepriznal istinu vo výške 60 eur, ktorá zodpovedá nároku žalobcu za posledný deň nájmu náhradného osobného motorového vozidla, keďže v tejto časti nepovažoval nárok žalobcu za dôvodný a preukázaný. Logicky preto súd z tejto časti istiny nepriznal ani úrok z omeškania.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O náhrade trov konania bolo teda rozhodnuté podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov podľa pomeru jeho úspechu v konaní.

60. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, teda skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech strany konania, ktorému vznikla povinnosť na náhradu trov sa odpočíta od úspechu strany konania, ktorej vzniká právo na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

61. V tomto smere súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 MCdo 1/2004 z 27.4.2004: „V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je preto miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov konania. Na základe uvedeného platí, že žalobca mal plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný mal plný úspech ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petit označujeme to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petit určuje o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu)“.

62. Súdna prax teda vyložila, ako treba chápať úspech žalobcu, ak predmetom konania boli viaceré samostatné nároky. Bol vyslovený právny názor, ktorého závery nie je dôvod spochybňovať ani v súčasnosti po zmene civilného kódexu, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný (pomerované výrokom rozhodnutia a žalobného petitu). Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd rozhodol o zamietnutí žaloby v časti istiny vo výške 60 eur, musel byť predstavovaný neúspech žalobcu zohľadnený vo výroku o trovách konania.

63. Súd prvej inštancie nemal dôvod odkloniť sa od uvedeného právneho záveru vyplývajúceho z rozsudku NS SR sp.zn. 1 MCdo 1/2004 a s ohľadom na priznanú výšku príslušenstva pohľadávky pri rozhodovaní o trovách konania (keďže súd nepriznal časť istiny vo výške 60 eur), preto vychádzajúc z uvedených princípov, je potom nutné konštatovať, že pri uplatnení istiny vo výške 231,40 eur a priznanej istiny vo výške 171,40 eur, súd vypočítal úspech žalobcu nasledovne. Po odpočítaní úspechu žalobcu vo výške 74,07 % od úspechu žalovaného vo výške 25,93 % (rozdiel vo výške 60 eur) je nutné v konečnom dôsledku konštatovať, že čiastočný úspech žalobcu vo veci predstavoval 48,14 %, čo predstavuje percentuálne vyjadrenie čistého úspechu žalobcu v konaní. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to predpokladá ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).